

[Erlendsson]

Det ene går ud på, som sagt, at de, der forsikrer, at de vil lægge deres fartøjer op i mindst 90 dage, skal have en præmie. Hvis de yderligere vil lægge dem op i mindst 30 dage til, så kan præmien blive forhøjet. Man får præmier for ikke at bestille noget! Det er meget betegnende for socialdemokratiets forslag. Det skal koste 25 mill. kr. Hvis man sammenligner det med den værdi, som man mener de danske fiskerfartøjer har – det ligger på ca. 1 mia kr. – så bliver det sådan noget som 2½ pct. på årsbasis. Det skulle være en rentestøtteordning, det skulle være en driftsøkonomisk støtteordning. Jeg har set en lignende ordning omtalt i EF-regie. Der ligger præmien oppe på 8 pct. Det kunne måske være rimeligt i et land, der ikke har den høje rentebyrde, som vi har her i Danmark, men de 2½ pct., det er i hvert fald noget, der kommer til at forslå som en skrædder et vist sted. Vi kan slet ikke anerkende den tankegang, som ligger bag ved dette håbløse »erhvervsstøtte«-forslag fra socialdemokratiets side.

Det samme gælder med hensyn til det andet lovforslag, om rentetilskud for lån til erhvervsfiskere. Nu har man opdaget, at de 150 mill. kr., der står i Danmarks Fiskeribank til støtte for nybyggeri, ikke vil blive brugt. Det er der jo ikke noget overraskende i. Man sætter 50 mill. kr. fra til at låne ud til fiskere, der er i akutte vanskeligheder. Hvad vil akutte vanskeligheder sige i den situation, som regeringen har lagt op til for dansk fiskeri? Regner man med, at vanskelighederne skal være forbi i løbet af nogen tid? Er det ikke netop sådan, at regeringen regner med, at det er varige vanskeligheder, at fiskeriet skal nedskæres, at bådene skal sælges til udlandet, hvor man har kunnet opnå bedre resultater for sit lands fiskere? Hvorfor så prøve på at indbilde fiskerne, at det er akutte vanskeligheder?

Disse lån skal støttes med en renteletelse, et rentetilskud fra statskassen på 5 pct., og det vil koste nogle penge, i alt i løbet af denne ordnings løbetid ca. 20 mill. kr. De penge finder man let det sædvanlige sted, nemlig hos skatteyderne eller ved optagelse af udlånslån. Der er stadig ingen vanskeligheder; så længe alt er gået i stå, så længe investeringerne er gået i stå, er der penge nok at låne til forbrug, som vi gør det her i landet.

Måske får vi så vanskelighederne senere. Det gør vi efter al sandsynlighed, hvis det en dag bliver muligt for os at komme op på et højt niveau igen; så vil industrien stå og mangle penge, men så har vi brugt vore lånemuligheder. Men alt det har regeringen naturligvis hørt før, og jeg behøver ikke at gentage det. Vi ved jo, at man taler for døde øren, når man taler om økonomiske problemer, reelle økonomiske problemer, for denne regering. Den er inficeret af mærkværdige vrangforestillinger om, hvordan man bringer et lands økonomi i orden. Den simpleste og mindst oplyste borger i dette land ved, at man ikke kan køre med underskud på sit budget år efter år, men som land kører vi med et underskud af kæmpestørrelse – lånebehovet fra sidste år på 22 mia kr. stiger til 33 mia kr. i dette år – at det skulle kunne fortsætte, det skal man være cand. polit. for at kunne forstå. Men det er efterhånden også cand. polit.erne, der regerer i socialdemokratiet, når det gælder fastlæggelsen af den økonomiske politik.

Kofoed (V):

Efter denne strålende tale af hr. Erlendsson er det selvfølgelig svært for mig at leve op til standarden. Jeg er sikker på, at den tale, som hr. Erlendsson har holdt, vil blive aflyttet meget og læst og studeret grundigt i de egne, hvor disse lovforslag skal være gældende. Jeg ved ikke, hvad de får ud af det; jeg fik nu ikke så forfærdelig meget ud af hr. Erlendssons tale, ud over at det var ud fra den almindelige fremskridtspolitik, man mente: bare fisk los, men ingen penge. De løfter om at fiske los er jo ikke meget værd, når det drejer sig om at betale de regninger, der kommer i løbet af 1978. Så vidt jeg forstod på den udmærkede tale, er det fremskridtspartiets politik over for dansk fiskeri i den akutte situation. Hvis jeg har taget fejl, så må hr. Erlendsson korrigere mig.

De to foreliggende lovforslag er desværre et udtryk for, at regeringen har ladet en situation udvikle sig, så der er kommet en akut situation, hvor vi skal til at handle hurtigt og tage et politisk ansvar. Det havde været ulige lettere, hvis man havde forberedt fiskerierhvervet i tide til at konsolidere sig, som jeg sagde i mit forrige indlæg. Det skal jeg ikke gentage.